

Mes - neformali jaunimo grupė „S“, kurioje 16 labai skirtingų aktyvių jaunuolių, nuo rugsėjo mėnesio vykdome projektą „Švarus, kaip stiklas“. Mūsų projekto esmė - rasti ir užfiksuoti visus neoficialius šiukšlynus, surinkti ir surūšiuoti šiukšles, atskiriant stiklą ir čia pat, Varniuose, perdirbti nors nedidelę dalį stiklo atliekų. Ekologija, gamtosauga, internetas, menas - visa tai galima puikiai suderinti.

Pirmieji projekto žingsniai - tai Varnių „neformalių“ šiukšlynų fiksavimas. Susirinkę šeštadienį, kad ir kaip būtų keista, su malonumu išvykome į artimiausius šiukšlių „taškus“. Pėsčiom ir su dainomis. Patikėkite, tai tikrai puikus būdas „prastumti“ laiką. Būtų prailgę be mūsų aktyviausių vaikinių: Valdo, Manto, Roko, Tomo ir Vakario – tai jų išdaigos ir dainos, suvaidintos situacijos kėlė mūsų nuotaiką.

Pasirodo, jie ir liaudies dainų moka, o ir dainuoja garsiai, tą galėjo išgirsti varniškiai. Išdaigos išdaigomis, tačiau ir darbas sekėsi. Merginos rinko šiukšles, o vaikinai irgi triūsė –dainavo, rinko, tempė šiukšlių maišus. Šiukšlių radome tikrai daug! Visus mūsų žingsnius fotoaparatu fiksavo Antanas. Mums pasirodė, kad Varniuose trūksta šiukšliadėžių. Pririnkę pilnus maišus šiukšlių, susikrovėme į krūvas, o tada reikėjo dar sugalvoti, kaip jas pargabenti iki kontenerių. Pagalbos paprašėme Varnių miesto seniūną Rolandą Bružą – mūsų gamtosauginiam projektui juk reikia ir atitinkamo transporto – seniūnijos arklio Rauduko su vežimu. Visą savo rastą „lobį“ parvežėme ir susidėjome Žemaičių vyskupystės muziejaus teritorijoje: čia joms saugiausia, nes iš jų mums dar reikės atskirti stiklą ir jį surūšiuoti pagal spalvas. Mūsų rastas stiklas buvo labai nešvarus, žemėtas. Perdirbimui tinka tik švarus, todėl dar nešėmės plauti. Pasirodo, jog reikia ne tik išplauti, bet ir nugramdyti etiketes, nurinkti metalo žiedelius. Mums pasirodė, kad radome stiklo ne tiek ir daug, tad paprašėme visų pažįstamų, draugų, artimųjų, kad mums pagelbėtų. Aiškinome visiems, kam mums reikalingas senas stiklas, ne vienas varniškis nustebeš kraipė galvą, bet ieškojo namuose senų butelių, stiklainių. Taip į mūsų stiklo „atliekyną“ atkeliavo ir seni langų stiklai. Dailininkas Vygantas Paulauskas mums paaiškino, kad visą surinktą švarų stiklą mes turime dar ir sudaužyti, sugrūsti. Kokie mes buvome gražūs su tais keistais apsauginiais akiniais.

Ką galima padaryti iš visų tų šukių? V. Paulauskas sakė, kad iš mažų šukių - gali atsirasti ledo lašeliai, varvekliai, seniai besmegeniai, angeliukai, ar žvaigždutės, iš didesnių šukių - galima sukompnuoti įvairius stiklo paveikslėlius, o sugrūstas šukes supylę į iš anksto nulipdytą formą galime padaryti ir sudėtingesnius darbus, mes pasvajojome - o gal lėkštes. Suprantama, kad šukės yra tik kelių spalvų, tačiau jas galima papuošti mažais spalvoto stiklo trupinėliais, ar dekoruoti specialiais dažais. Mes jau pabandėme suklijuoti nedideles šukeles, padaryti nesudėtingus darbelius, tik jie dar „neiškepti“. Visus mūsų sukurtus stiklo „šedevrus“, kad jie būtų tinkami, reikia sulydyti specialioje stiklo sukepimo krosnyje. Tad, dabar labai nekantraudami laukiame, kuomet mes savo stikliukus, tarsi pyragėlius kepsime toje stebuklingoje krosnyje.

Suprantama, jog ne visi mes dar menininkai, bet jeigu nori dirbti, tai darbo visuomet atsiras.

Kepsim.. stiklą

Parašė Admin

Šeštadienis, 27 Kovas 2010 22:12

Mūsų „kompiuteristai“ apie projektą paskelbė svetainėje blogas.lt. Norime padėkoti visiems suaugusiems, kurie geranoriškai priima mūsų sumanymus ir mums pagelbsti.

Raimonda Ivinskytė

Neformalios jaunimo grupės „S“ narė

Projektas finansuojamas remiant Europos Komisijai. Šis pranešimas atspindi tik autoriaus požiūrį, todėl Komisija negali būti laikoma atsakinga už bet kokį jame pateikiamos informacijos naudojimą.